ପିଲାଙ୍କ କଥା (ସଉରା)

ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାଗ

ବହୁଭାଷୀ ଶିକ୍ଷଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅଧୀନରେ ପିଲା ଓ
ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅତିରିକ୍ତ ପୁସ୍ତିକା

ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ
ପ୍ରଫେସର ଅଖିଳ ବିହାରୀ ଓତା

ପ୍ରସ୍ତୁତି
ସଉରା ସଂସାଧକ ମଣ୍ଡଳୀ

ସଂଯୋଜନା
ଡ଼ଃ ପରମାନନ୍ଦ ପଟେଲ

ଅଳଙ୍କରଣ
ସୁନିଲ୍ ଡାକୁଆ

ସହାୟତା
ୟୁନିସେଫ୍, ଓଡ଼ିଶା

ପ୍ରସ୍ତୁତି
ଆଦିବାସୀ ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତି ଏକାଡେମୀ
ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି ଓ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗ,
ଓଡ଼ିଶା ସରକାର, ଭୁବନେଶ୍ୱର

Director :
Prof. (Dr.) A.B. Ota

Prepared by :
Saura Resource Group

Co- ordinator :
Dr. Paramananda Patel

Illustration :
Sunil Dakua

Supported by :
UNICEF, Odisha

Organised by :
Academy of Tribal Languages & Culture
ST & SC Development Department,
Govt. of Odisha, Bhubaneswar

ମୁଖବନ୍ଧ

ଆମ ଓଡ଼ିଶାରେ ୬୨ ଜନଜାତି ସଂପ୍ରଦାୟ ବସବାସ କରନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ୨୨ ଗୋଟି ଭାଷା ପ୍ରଚଳିତ ଥିବାର ନଜରକୁ ଆସିଛି । ପୁନଶ୍ଚ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜନଜାତି ଗୋଷ୍ଠୀର ଆଞ୍ଚଳିକତା ଭେଦନେଇ ଏହି ଭାଷାଗୁଡ଼ିକର ଅନେକ ଉପଭାଷା । ବୋଲି ତିଆରି କରି ଦେଇଛି ତେଣୁ ବିଗ୍ଭରକୁ ନେଲେ ଅନେକ ଭାଷା-ଉପଭାଷାର ବିଚିତ୍ର ସ୍ଥିତି ଆମକୁ ଅଡୁଆ କରିଥାଏ ।

ଦ୍ୱିତୀୟତଃ ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି ଓ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ କେତେକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିଗ୍ଭଳିତ ସେଠିକାର ଭାଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ଗଣଶିକ୍ଷା ବିଭାଗର ସ୍କୁଲଠାରୁ ଭିନ୍ନ । ଏଠାରେ ପଢୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆବାସିକ ସୁବିଧା ଥିବାରୁ ବାହାର ଆଞ୍ଚଳରୁ ଓ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀର ପିଲାମାନେ ଆସନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଭାଷା-ସଂସ୍କୃତି ଅପରଠାରୁ ଭିନ୍ନ । ଏକୁ ଆଉକ ବୁଝିବାରେ ସକ୍ଷମ । ପୁଣି ଏମାନେ ରାଜ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ପାଠ ପଢ଼ନ୍ତି । ଶିକ୍ଷକ ମଧ ରାଜ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଭାଷା ସହ ଜଡ଼ିତ ତେଣୁ ଏଠାରେ ପ୍ରକୃତରେ ଏକ ବହୁ ଭାଷିକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ । ଯେଉଁଠି ଶିକ୍ଷକ ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦକ୍ଷତାର ଆବଶ୍ୟକତା ଦେଖାଦିଏ ।

ଏହି ଦକ୍ଷତା ସାଧନକୁ ପୁର୍ତ୍ତି କରିବା ପାଇଁ କିଛି ଶିକ୍ଷଣୀୟ ସାଧନ ପୁସ୍ତିକା ସହ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ତାଲିମ୍‌ର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଭୂତ ହୁଏ । ଯାହା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଭାଷା-ସଂସ୍କୃତିର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ବାନ୍ଧିବାରେ ଓ ଶିକ୍ଷଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ସାମିଲ୍ କରିବାରେ ସହାୟକ ହେବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଏ ।

ପଦକ୍ଷେପ ସ୍ୱରୂପ ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି ଓ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗର ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷକ ମାନଙ୍କୁ ବହୁଭାଷୀ ଶିକ୍ଷଣରେ ଦକ୍ଷତା ହାସଲ ଉପରେ ଏକ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରସ୍ତୁତ ସହ ପ୍ରର୍ଯ୍ୟାୟ କ୍ରମେ ତାଲିମ୍ ଦେଇଆସୁଛି । ଦ୍ୱିତୀୟତଃ ପ୍ରଥମ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ପାଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଆଧାରିତ ଶବ୍ଦକୋଷ, ଯାହା ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ତୃତୀୟତଃ ପିଲାମାନଙ୍କ ପଢ଼ିବାପାଇଁ ତାଙ୍କ ଭାଷା ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରା ଓ ରାଜ୍ୟ ଭାଷା ଆଧାରିତ କିଛି ମନଛୁଆଁ ଚିତ୍ର ଭିତ୍ତିକ କାହାଣୀ-ଗୀତ-ପହଳିର ଅତିରିକ୍ତ ପୁସ୍ତିକା । ଏହା ପିଲାମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଆନନ୍ଦ ଦେବ ତା ନୁହେଁ ତାଙ୍କ ସଂସ୍କୃତିର ଅନେକ ଉପାଦେୟ ବିଷୟ କିପରି ମୁଖ୍ୟ ସଂସ୍କୃତିକୁ ସଂକ୍ରମିତ କରୁଛି ତା ଉପରେ ଧାରଣା ପାଇବେ ।

ଡାଲାଇବା ଜାଡ଼ ଡୁନୀଲ୍
(ବୁଢ଼ା ସାପ ଅଜଙ୍କର)

ଟୁଙ୍ଗାରି ଆବଇ ସାନ୍ନା ଗରଜାଙ୍ଗ୍ । ବକୁଡି ସାରିଙ୍ଗ୍ ବକୁଡି ମନଲଇ ସିଇଙ୍ଗ୍ ସଉରାନଜୀ ଡାକୁଡିନ୍‌ଜୀ । କୁମାରୀ ବାରୁନ୍, ଆନିନ୍‌ଜୀ ଆମାନରେଙ୍ଗନାନ୍‌ଜି । କୁନ୍ ବାରୁନ୍ ଆଜାଇତା, ଡୁଙ୍ଗଡାମ୍‌ଡାନ୍ ଡାକୁ । କାନ ଆଡ଼ାଆ ଆନିନଜୀ ଗାତେଜୀ ଡ ଉମାତିନଜୀ ।

ଟୁଙ୍ଗାରି ଏକ ଛୋଟ ଗାଁ । କୋଡିଏ ପଚିଶି ଘର । ସଉରାମାନେ ସେ ଗାଁରେ ରହନ୍ତି । ସେମାନେ ସେହି ପାହାଡ଼ର ଦୁଃଖ ଓ ସୁଖର ସାଥୀ । ପାଦଦେଶରେ ଝରଣାଟିଏ, ଝରଣା ପାଣି ସେମାନଙ୍କର ସବୁ କିଛି । ସେ ପାହାଡରୁ ସଉରାମାନେ କାଠ, ପତ୍ର, ମହୁ, ଝୁଣା, ଲାଖ ସଂଗ୍ରହ କରି ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ କରନ୍ତି ।

କୁନ୍ ବାରୁନସାରିଙ୍ଗ୍ ସରାନ୍ଜୀ ଆଙାଲାନ୍,ଅଲାନ୍ ଆଡାଙାନ୍ , ଡାସାଡାନ୍ । ବଡ଼ିନା କୁନ୍ ଠୁଙ୍ଗାରୀ ଆଗର୍ଜାଙ୍ଗ୍ । ଗୁମୁରୀ ଗାମ୍ଲେ ଆବଇ ଇନସଲବଜାନ ବାରୁନ୍ ୟିରେତିନ୍ । କାନ୍ ଆୟାମ୍ ସୁଡା ଗାନୁରାନ ଡେଲି। ରାଙ୍ଗି,ତାରୁବାନ ଆସାନ୍ ରାପତି ଇର୍ୟିରଲାବି ବାରୁନ୍ ଆଲୁଙାନ୍ ଡାକୁନେତିନ୍। କୁନ୍ ଲୁଙାର ଙାନ୍ ସୁଡ଼ା ତୁନୁଲ ଜାଆପାନ୍ ଡାକୁନେତିନ୍। ଜାଆଡାନ୍ ଗୁମୁରୀ ଆଡଙ୍ ଗିଜାନ୍ ଗିଜ୍ଲେ ମଇଁଲି । ବାର୍ ଗାମେତିନ୍ ଞେନ୍ ଡ଼ଅଙନାମ ମତାଇ ଗାମ୍ଲେ ଆଲାନ୍ ବାତି ଜିଏତିନ୍ ଇର୍ଜ୍ଞାଙଲାବି ଆନିନ୍, ଉଆୟ୍ ସାରାଙ୍ଗ୍ଲେ। ଗୁଗୁଡ଼ିଙ୍ଗ୍ନେତିନ୍।

ଦିନେ ସେହି ଠୁଙ୍ଗାରି ଗାଁଆର ଗୁମୁରୀ ନାମକ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟିଏ ପର୍ବତକୁ ଗଲା । ଏହି ସମୟରେ ପ୍ରବଳ ବର୍ଷା ହେଲା । ପବନ ବର୍ଷାରେ ଆସି ନପାରି ପାହାଡର ଏକ ଗୁମ୍ଫାରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଲା । ସେହି ଗୁମ୍ଫାରେ ବିରାଟ ଏକ ଅଜଗର ସାପଟିଏ ରହୁଥାଏ । ସାପଟି ଗୁମୁରିକୁ ଦେଖି ଭାରି ଖୁସି ହେଲା ଓ କହିଲା ମୁଁ ତୁମକୁ ଖାଇବି । ତାକୁ ଲାଞ୍ଜରେ ଧରିଲା , ବିଚାରୀ ଗୁମୁରୀ ନିରୁପାୟ ହୋଇ ବଡ଼ ପାଟି କରି ଡ଼ାକ ଛାଡ଼ିଲା । ମୋତେ ରକ୍ଷା କର ମୋତେ ରକ୍ଷା କର । ଗାଁ ବାସୀ ଡ଼ାକ ଶୁଣିଲେ; ଗୁମୁରି ବିପଦରେ ପଡ଼ିଛି ଜାଣି, ଗାଁର ସବୁ ଲୋକ, ଟାଙ୍ଗିଆ, କଟୁରୀ, ଠେଙ୍ଗା ବାଡି ଧରି ଧାଇଁଲେ ।

ସାୟିଞ୍ଜଁବା, ସାୟିଞ୍ଜଁବା ଗାମ୍ଲେ ଗୁଏତିନ୍ । ଗର୍ଜାଙ୍ଗ୍ ମାରାନ୍ଜୀ ଆଗାନୁଡିଙାନ୍ ଆମଡାଙ୍ଲେ । ଗୁମୁରି କାନାଲକାଲଲିଙାନ୍ ଡାକୁ ଗାମ୍ଲେଗାଲାସଲେଜୀ ଡ କୁଡୁବ୍ ମାନ୍ରାନ୍ଜୀ ଏଞ୍ଜୁମାନ୍ କୁଣ୍ଡିନ୍ ଆରାଡାଙ୍ାନ୍ ଞାମଲେ, ୟିରଲିନଜୀ । ସେଲିତିନ୍ ଆନ୍ରେଙ୍ଗ୍ ଗୁମୁରିନ୍ ରାଉଃଡ୍ ଲି । ମାନ୍ରାନ୍ଜୀ ଜାଭାନ୍ ଆଡ଼ଙ୍ଗ୍ ଆତିଡ୍ବିନ୍ ସୁସୁଲେଜୀ । ଜାଆଡ଼ାନ ଜାନାଙ୍ଗ ବାତଙ୍ଲି ଡ଼ ଘୁମୁରି ଆଡ଼ଙ୍ଗ୍ ଆମଡ଼ାଏତିନ୍ । ବର୍ଗାମେତିନ ଡ଼ଅଙଞ୍ଜେନ ଅମ୍ଡ଼ାଇଞ୍ଜଁ, ବଗାଡ୍ ଆଅମ୍ଡ଼ାଲିଞ୍ଜେନ୍ ଡ଼େନ୍ ଡ଼ଅଙ୍ଗ୍ବିନ୍ ତୁବ୍ପଇ । ଜାଡ଼ିତିନ୍ ଗାମ୍ଲେ ଜାଆଡାନ ଆଡ଼ଙ୍ଗ୍ ଇର୍ତିଡ୍ଲାବି ଆମ୍ ଡାଲେଜୀ । ବାର ଘୁମୁରୀ ଆଡଙ୍ ଉରଙ୍ଲିନାଜୀ । ଇତିଡ଼ଜା ଡ଼ନୁକାନ ଆଡ୍ୟିରାଇତିନ୍ । କୁନ ଡିନାନ୍ ସାରିଙ୍ ଟୁଙ୍ଗାରୀ ଗଜାଙ୍ଗ୍ଲିଙ୍ଗାନ୍ ଆମାନ୍ରାଜୀ ସାନାଇଜ୍ ସାଇଜାନ ଆଗାସା ଡେଲି । କାନ୍ ଆବିରନା ମାନ୍ରାନ୍ଜୀ ଗାଲାମଲେଜୀକାନ୍ ଆସାନ୍ ଜାଆଡାନ ଅଡଙ୍ଗ୍ ସନୁମ୍ଜାଡ୍ ଗାମ୍ଲେ ସେବା ଲେଜୀ । ଜ୍ଞାନ୍ ଆସାନ୍ ମାନରାନ୍ଜୀ ସେଲିତିନ୍ ସାରଙ୍ଗ୍ ନାମି ସିକଇଜା, ସେବାତେଜୀ ।

ଏତେବେଳେ ଗୁମୁରୀର ଚେତା ହଜିଯାଇ ଥଏ । ଲୋକେ ସାପକୁ ଦେଖି ମାରିବା ପାଇଁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ସାପ ମଧ୍ୟ ଡ଼ରିଗଲା । ପ୍ରାଣ ଭୟରେ ଗୁମୁରୀକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲା । ଆଉ କହିଲା ମୋତେ ମାର ନାହିଁ, ଯଦି ଛାଡ଼ିବ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉପକାର କରିବି । ଲୋକେ ସାପକୁ ନମାରି ଛାଡ଼ିଦେଲେ । ଏବଂ ଗୁମୁରୀକୁ ଧରି ଘରକୁ ଫେରି ଆସିଲେ । ସେହିଦିନ ଠାରୁ ଟୁଙ୍ଗାରି ଗାଁର ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଭାବ ଦୂର ହେଲା । କୌଣସି ବିପଦ ଆସିଲା ନାହିଁ ଏକଥା ଲୋକମାନେ ଜାଣି ପାରିଲେ । ସାପକୁ ଦେବତା ଜ୍ଞାନ କରି ପୂଜା କଲେ । ସାପକୁ ସେବା କଲେ । ସେଥିପାଇଁ ଲୋକମାନେ ସାପକୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂଜା କରି ଆସୁଛନ୍ତି ।

ଆରାସୁଇମ୍ 'ଲିମ' ନିବାନ୍ ଆରାନାବ୍ତି (ଦେବତା 'ନିମର'ମହାତ୍ମ୍ୟ)

ସଉରା ରାଜାଲିଙାନ୍ ଆବଇ ଗୁଜାନ୍ ଡ଼ାକୁଲି । ଆନିନ୍ ରାନୁଡ୍ଡୁମାର ଡାକୁଲି । ଆନିନ୍ ରାନାବ୍ ତିମାର୍ ଡ଼ ଡ଼ିର୍ ନାମାର୍ ଡାକୁଲି । ରାଜାନ୍ ବ ଅଙ୍ଗୋରନ୍ାନ୍ କୁଡ଼ାନ୍ କୁଡ଼ଲେ ଆତିକି ରାଣୀବଇଜାନ୍ କାଞ୍ଜିଁଡ଼୍ଲି । ରାଜାନ୍ ଆନାବ୍ ବାଗୁ ରାନୀ ବଇଜାନ ସିଡ୍ରୁଙ୍ଗ୍ ନେତିନ୍ । ରାଜା ଅନାନ୍ ଡ଼ସାନ୍ନା ରାଣୀ ବଇଜାନ୍ ବାତିନ୍ ଆରଜଡ୍ ଆର୍ସାଙ୍ଗିମ୍ଲେଜୀ । ରାଜାନ୍ କାନ୍ଆତି ଆଡ୍ନିସୁମାନ ଡ଼ ଆନି ଗାଲାଇନ୍ ପିଆନଙ୍ ଡ଼େଆନ୍ ଡ଼େଲେ ଆନୁମ୍ ଗାର୍ବିର୍ବାନ୍ ତୁଲାବାନ୍ ୟରିରେ ସିଡେ ତିନ୍ ।

ସଉରା ରାଜ୍ୟରେ ଜଣେ ରାଜା ଥିଲେ । ସେ ବଡ଼ ବଳବାନ୍ ଥିଲେ । ସେ ଯେମିତି ବଳବାନ ସେମିତି ଧାର୍ମିକ । ରାଜାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପୁଅ ଜନ୍ମ ହେବା ପରେ ରାଣୀ ମରିଗଲେ । ରାଜା ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ରାଜାପୁଅ ଓ ସାନ ରାଣୀର ସବୁବେଳେ ଝଗଡ଼ା, କଳି କଜିଆ ଲାଗେ । ଏଥିରେ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ରାଜା ରାଜ୍ୟ ଛାଡ଼ି ତପସ୍ୟା କରିବାକୁ ଜଙ୍ଗଲକୁ ଚାଲିଗଲେ ।

ଆଡାନ୍ତି ରାଜାନ୍ ରାଜାମାନ୍ ଆମ୍ଡ଼ଲେ ଯିରେତିନ୍ ଆତଇତରେ ପଡ଼ିଶା ରାଜାନ୍‌ଜୀ ଆରାଜାମ୍ବାନ୍ ରୁଇବିନ୍ ଆସାନ ସାନୁନ୍ ସାନୁଲେନ୍‌ଜୀ । ରାନୀ ବଜାନ ବଇ ବଇ ସିନ୍ତାନେତିନ୍। ଆନିନ୍ ରାଜାଆଅନାନ୍ ଆଡ୍‌ଅଙ୍ ଗୁଡଙଲେ ଆଉଆନ୍ ଆମାଙ୍‌ବାନ୍ ଆପ୍‌ପାୟେତିନ୍। ରାଣୀ ଗାମେତିନ୍ ଅଅନ୍ ରାଜାମ୍‌ଲେନ୍ କାନାଲ୍‌କାଲାନ୍ ଗାଲୁଲି । ଆମାନ୍ ଇୟଲେ ତୁଲାବାନ୍ ସାରିଙ୍ ଉଆନାମ୍ ଆଡଙ୍ ଇ'ଉରଙା । ଇଜାଡେନ୍ ରାଜାମାନ୍ ସିଇଡ୍‌ତି । ରାଜାଆଅନାନ୍ ଆୟାଡାନ୍ ଆବିର୍‌ନା ମାନିଲେ ଅଉଆନ୍ ଆଡଙ୍ ଆବ୍‌ୟାର୍‌ନାବିନ ଆସାନ୍ ଡୁଙ୍ ନେତିନ୍।

ରାଜା ରାଜ୍ୟ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବା ପରେ ପଡ଼ୋଶୀ ରାଜାମାନେ ରାଜ୍ୟ ଆକ୍ରମଣ କଲେ । ରାଣୀ ଚିନ୍ତାରେ ପଡ଼ିଲେ । ସେ ପୁଅକୁ ଡ଼ାକି ବାପାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ କହିଲେ । ରାଣୀ କହିଲେ, "ପୁଅରେ ରାଜ୍ୟକୁ ବିପତ୍ତି ପଡ଼ିଲା।" ତୁ ଯାଇ ଜଙ୍ଗଲରୁ ବାପାଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଆଣେ। ନ ହେ ଲେ ରାଜ୍ୟ ଗ୍ଲିଯିବ। ପୁଅ ସାନମାଙ୍କ କଥା ମାନି ରାଜାଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ପାଇଁ ବାହାରିଲା।

ଆୟିରେତିନ୍ ଆଡ୍‌ନାଙ୍ ରାନୀ ଗାମେତିନ୍ ଅଅନ୍ ଆମାନ୍ ତାଙରାନ୍ ବୁତିଡ୍‌ଯା ଆସିଙ୍ ଗାଗା ଡ଼ଙ୍ଗ୍ ନେ । ବୁତିଯା ଆମ୍ ପାରା ବିର୍‌ଡ଼ଙ୍ଗାନେ, ବାର୍ ବୁତିଯା ଆସିଙ୍ଗ୍ ଡମାଡଡଙ୍‌ନେ । ତିତିନ୍‌ନିବାନ୍ କୁଡୁନ୍ ଡିଞ୍ଜୁଁଲେ, ଇଗାଆ, ବାର୍ ଆରାନିବାନ୍ ଇଡିମାଡ୍‌ନା। ରାଜାଆଅନାନ୍ ଆସାନ୍ନା ୟାଙ୍ଗ୍।ନ୍ ଆବିର୍‌ନା ମାନିଲେ ବାରାନ୍‌ଲୁମେତିନ୍ । ଆ ୟିରେତିନ ଆତାଙର୍‌ବା ତିତିନ୍ ନିବାନ୍ ଡ଼ିଞ୍ଜୁଁଲେ ଗାଗାନେତିନ୍ ଡ଼ ଆନିବାନ୍‌ନା ଡିମାଡ୍‌ନେତିନ୍ । ଆତେଙ ଡ଼ିନା ଆତିକି ଆଉଆନ୍ ଆମାଙ୍ଗ୍ ଆଡୁଏତିନ୍ ।କୁନ୍ ଆୟାମ ଆସିନ୍ ଆଜିଙ୍ଗାନ୍ କୁଡୁବ୍ କିଇଙ୍ଗାଇଡ଼୍‌ଲି ।

ଗଲାବେଳେ ରାଣୀ କହିଲା, "ପୁଅରେ ତୁ ଯିବା ବାଟରେ କାହା ଘରେ ଖାଇବୁ ନାହିଁ । କାହା ସାଙ୍ଗରେ କଥା ହେବୁନି କି କାହା ଘରେ ଶୋଇବୁନି । ତେନ୍ତୁଳି ଗଛ ମୂଳରେ ଭାତ ରାନ୍ଧି ଖାଇବୁ ଓ ସେ ଗଛ ମୂଳେ ଶୋଇବୁ । ରଜା ପୁଅ ସାନମାଁଙ୍କ କଥା ମାନି ସେୟା କଲା । ଯିବା ବାଟରେ ତେନ୍ତୁଳି ମୂଳେ ରୋଷେଇ କରି ଖାଇଲା ଓ ତା ମୂଳେ ଶୋଇଲା । ବହୁତ ଦିନପରେ ସେ ରାଜାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲା । ସେତେବେଳେ ତାର ହାତ ଗୋଡ଼ ସବୁ ଖଣ୍ଡିଆ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଓ ଯକ୍ଷ୍ମା ରୋଗ ଧରିଥିଲା ।

ଡ କୋକୋ ରୋଗାମାନ୍। ଆତେଙ୍ଗ୍ ଆୟାମ୍ ଆତିକି ରାଜା ଆଅନାନ୍ ଆଉଆନ୍ ଆଡଙ୍ ରାବାଙ୍ଗେତିନ୍ ବାର୍ କୁଡୁବ୍ କାନାଲ କାଲ୍ ବିରାନ୍‌ଜୀ ଆବଲିଙ୍ଗେତିନ୍। ରାଜାନ୍ କାନ ଆମଡ଼ାଙ୍ଗ୍‌ଲେ ଡ଼ ଆଅନାନ୍ ଆକାନ୍‌ାଲକାଲ୍ ଗିଜାନ୍ ଗିଡ୍‌ଲେ ବଇ ବଇ ଡୁକାଡାଲି। ରାଜାନ୍ ଆନୁମ୍‌ନା ଗାର୍‌ବିରାନ୍ ବାଡ଼ି କୁଡୁବ୍ କାନାଲ୍ କାଲାନ୍‌ଜୀ ଗାଲାମେତିନ୍। ଆନିନ୍ କୁଡୁବ୍ ବିର୍‌ନାନ୍‌ଜୀ କିତୁଙାନ୍ ଆଡ୍‌ଙ୍ଗ୍ ଗାଡ୍‌ଲାମେତିନ୍। ବାର୍ ଅାରାଜାମାନ୍ ଇର୍‌ୟାର୍‌ରିନ୍‌ବି ତିତିନ୍ ସାରିଙ୍ଗ୍ ଆନିନ୍ ଆଅନାନ ଆଡ଼ଙ୍ଗ୍ ରାଜାମାନ୍ ସୁର୍‌ପିଡ୍‌ଲେ ରାଜାଗାମ୍‌ଲେ ଆପ୍‌ପିମିଙ୍ଗେତିନ୍ ବାର ବାଙ୍ଗ୍‌ଶା ବାନୁଡ଼ି ବିରାନ୍‌ଜୀ ତିଏତିନ୍।ୟାର୍‌ନାନ୍ ଆୟମାନ୍ ଲିମାନିବାନ୍ ଆଜାଇତା, ଜିମାଡ୍ ମାଉନାବିନ୍ ଆସାନ୍ ଡ଼ ଲିମାନିବାନ୍ ଆଜାଇତା କୁଡୁନ୍ ଡିଞ୍ଜୁଁଲେ ଆଗାବିନ୍ ଆସାନ ବାଞ୍ଜେଁତିନ୍।

ଅନେକ ଦିନପରେ ରାଜକୁମାର ବହୁତ କଷ୍ଟରେ ତପସ୍ୟା କରୁଥିବା ରାଜାଙ୍କୁ ଠାବ କରି ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତ ସମସ୍ୟା ବିଷୟରେ ବୁଝାଇ କହିଲା। ରାଜା ସବୁଶୁଣି ଓ ରାଜକୁମାରର ଏପରି ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଆଖିରେ ଦେଖି ବହୁତ ଦୁଃଖ କଲେ । ରାଜା ତପସ୍ୟା ବଳରେ ସବୁ ବିଷୟ ଜାଣି ପାରିଲେ। ସେ ସବୁକଥା ଠାକୁରଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ । ରାଜକୁମାରକୁ ରାଜ୍ୟ ସମର୍ପି ଦେଇ ରାଜା ବୋଲି ଘୋଷଣା କଲେ ଓ ରାଜ୍ୟ ଶାସନ ସମ୍ପର୍କରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପଦେଶ ଦେଲେ । ଫେରିବା ସମୟରେ ବାଟରେ ନିମ ଗଛମୂଳେ ଶୋଇବାକୁ ଓ ନିମ ଗଛ ମୂଳେ ରାନ୍ଧି ଖାଇବାକୁ ସେ ପୁଅକୁ କହିଲେ। ନିମ୍ବଗଛର ଚେର, ବକ୍କଳ ଚୋବାଇ ଖାଇବାକୁ କହିଲେ।

ଲିମାନିବାନ୍‌ଆଜିଡ୍‌, ଆଉସାଲାନ୍ ଜୁମ୍ ବିନ୍ ଆସାନ୍ ଅବ୍‌ଲିଙ୍ଗେ୍‌ତିନ୍ । ରାଜାଆଅନାନ, ଆଉଆନ୍ ସାରିଙ୍ଗ୍ ଡ଼ାୟାର୍‌ରେ ତାଙରଲିଙାନ୍ ଲିମା ଆଲାନ୍ ଜୁମେତିନ୍ ଲିମାନିବାନ୍ ଆଜାଇତା ଡିଙ୍ଁ‌ଲେ କୁଡୁନ୍ ଗାଏତିନ୍ । ଲି ମା । ନି ବା । ନ୍ ଆରାଙ୍ଗିଁ ବାତିନ ଆରୋଗାମାନ୍ ସାମାଙ୍ଗ୍‌ଲି । ରାଜାଅନାନ୍ ଆମୁକା ଲାଙ୍ଗା ଡ଼ାମ୍ ଡ଼େଲି । ଆନିନ୍ ଆନିନ୍‌ଡ଼ାମାନ୍ ଆରାଜାମ୍ ଲିଙାନ୍ ଆଡୁଆଇତିନ୍ । ବେରାମାରାନ୍‌ଜୀ ବାତିନ୍ ସାନୁଲିନ୍ ଜିତିଲି । ଲିମନିବ୍‌ସୁମାନ୍ ରୁଗାମାନ୍ କୁଡୁବ୍ ଆବ୍‌ାଙ୍ଗସାଏତିନ୍ ଗାମ୍‌ଲେ ସଉରା ମାରାନ୍‌ଜୀ ଅଗାନ୍‌ଡ଼ିଲେଜୀ । ବାର ଲିମାନିବାନ୍ ସନୁମ୍ ଗାମ୍‌ଲେ ଅଗାନ୍‌ଡିଲେ ଡ଼ କୁବ୍‌ଲେଜୀ । ବାର ତିତିନ୍ ନିବାନ୍ ଆତି ଇର୍‌ବାଗ୍‌ସା, ଗାମ୍‌ଲେ ଡିସାମ୍‌ଲେଜୀ ।

ରାଜାପୁଅ ବାପାଙ୍କ ପାଖରୁ ବିଦାୟ ନେଇ ବାଟରେ ନିମଡ଼ାଳ ଚୋବାଇ, ନିମ୍ବଗଛ ମୂଳେ ଶୋଇ, ନିମ୍ବ ମୂଳେ ଭାତ ରାନ୍ଧି ଖାଇଲା । ନିମ୍ବ ଗଛର ପବନ ବାଜି ତା'ଦେହରେ ରୋଗ ସବୁ ଭଲ ହୋଇଗଲା । ରାଜାପୁଅର ଚେହେରା ସୁନ୍ଦର ହୋଇଗଲା । ସେ ଆସି ନିଜ ରାଜ୍ୟରେ ପହଞ୍ଚିଲା । ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଲଢ଼ି ଜିତିଲା । ନିମ୍ବଗଛର ଦେବତା ରୋଗ ସବୁ ଭଲ କରି ଦେଲେ ବୋଲି ସଉରାମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ଓ ନିମ୍ବଗଛକୁ ଦେବତା ଜ୍ଞାନରେ ପୂଜା କଲେ । ତେନ୍ତୁଳି ଗଛକୁ ଅଶୁଭ ମଣିଲେ ।

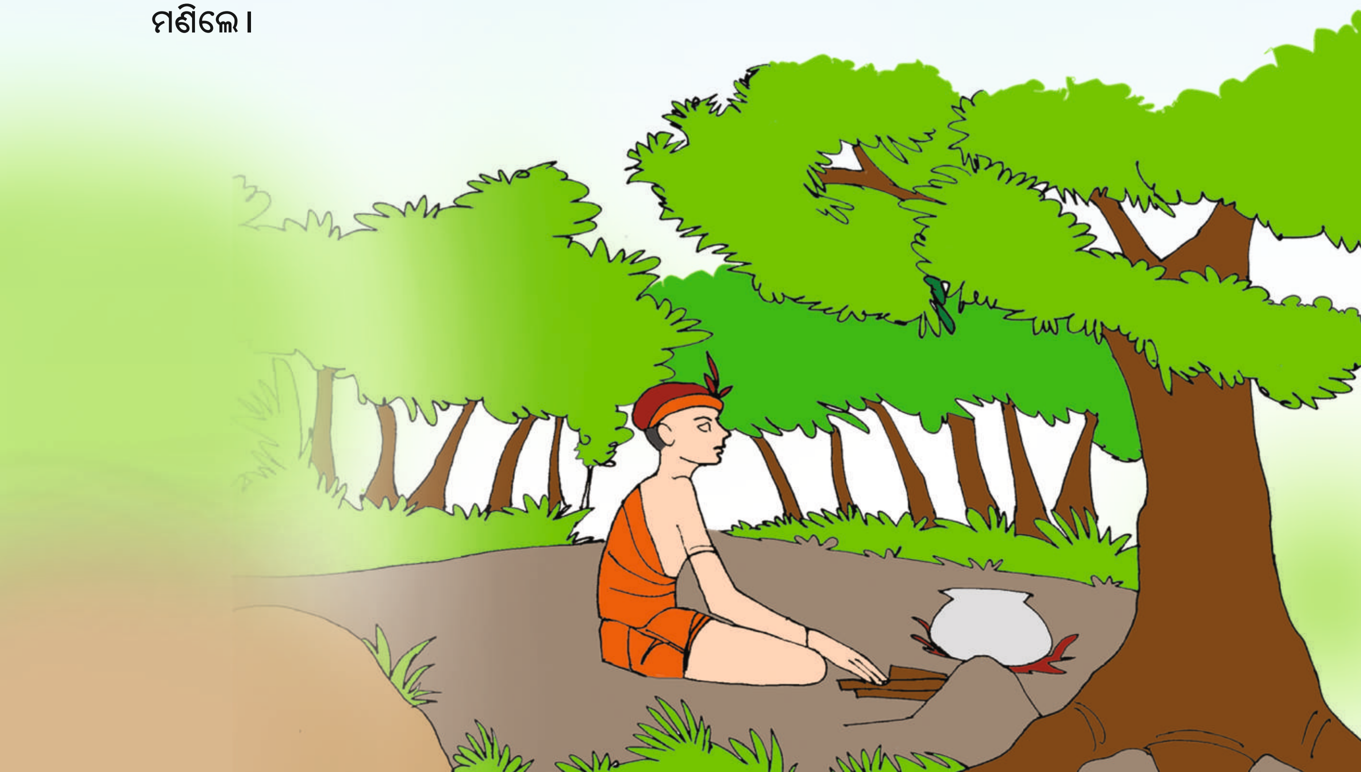

ଆସୁୟିମାର୍ ରାଜା (ଦୟାଳୁ ରାଜା)

ପୂର୍ବାନ ଆୟାମାନ୍ ଆବଇ ସୌରା ରାଜାନ ଡାକୁଲି । ଆନିନ୍ ସୁଡ଼ା ଆସୁୟିମ୍ ରାଜା ଡାକୁଲେ । ପରଜାନ୍ଜୀ ଆକାନାଲ୍କାଲ୍ ଗିଜ୍ଲେନ୍ଡେ଼ନ୍ ଆନିନ୍ ଡୁକାଡାଲି । ବଡ଼ିନା ପର୍ଜାନ୍ଜୀ ଆଡ଼ଙ୍ ଆଗିଜ୍ବିନ୍ ଡୁଙନେତିନ୍ ଡ଼ାଜିଙତି ସାଙାଇ୍ ୟିରାତା ୟିରାତା, ଆନିନ୍ ବ ସାର୍ବାଲିଙାନ୍ ସିମିଲି ଆଅର ତିନାନ୍ଜୀ ଆତି ଗିଜେତିନ୍ ଆରର୍ ତଙାନ୍ ଆଗାସାନ ଆସାନ୍, ସିମିଲ ଅରଲିନ୍ଜୀ । ଇନ୍ସାଲବଇଜାନ୍ ଆଅରନେତିନ୍ ଆୟାମ୍ ରାଜାନ୍ ଇୟଲେ ଗିଜେ । ଡ଼େଲିଜାନାଙ୍ ଆଅରନେତିନ୍ ଆତି ରାଜାନ୍ ଗିଜ୍ଲେ ଆସୁୟିମ୍ ଡାଲି । ଅରମାରାନ୍ ଆଡ଼ଙ୍ ଗାମେତିନ ଆମାନ୍ ତାଙଲିୟାନ୍ ଆଗାସାପ୍ । ଆନିନ୍ ଗାମେତିନ୍ ଆଗାସା । ମିନୁମାନ୍ ସାଉମାର୍ ସାରିଙ୍ ଲିବୁନ ପାଙଲେ ବରାଅଙ ଞିଁ ଲାଇ ଆତାଡଙ୍ କାଞିଁଡ଼ଲିଜୀ । ରାୟାନ୍ ସୁଜିଲେ ସୁଜିଲେ ଡ଼ିନାଲେନ୍ ୟିରେତିନ୍ ।

ପୁରାକାଳରେ ଜଣେ ସଉରା ରାଜା ଥାନ୍ତି । ସେ ଖୁବ୍ ଦୟାଳୁ । ପ୍ରଜାଙ୍କ ଦୁଃଖକୁ ଦେଖିଲେ, ସହିପାରୁନଥିଲେ । ଦିନେ ରାଜା ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ଭଲ ମନ୍ଦ ଜାଣିବା ପାଇଁ ନଗର ଭ୍ରମଣରେ ବାହାରିଲେ । କିଛି ଦୂର ଯାଉ ଯାଉ ସେ ଦେଖିଲେ ଜଣେ ଗରିବ କୃଷକ ହଳ, ବଳଦ ନଥିବାରୁ ସ୍ୱାମୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଜଣକ ପରେ ଜଣେ ହଳ ଟାଣୁଛନ୍ତି । ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ହଳ ଟାଣୁଥିବା ସମୟରେ ସେ ପାଖରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ । ହଳ ଟାଣୁଥିବା ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ତାଙ୍କୁ ବଡ଼ ଦୟା ଆସିଲା । କୃଷକ ପଚାରିଲେ ତୁମର କଣ ହଳ ବଳଦ ନାହିଁ ? ସେ କହିଲା, ନାହିଁ ହଜୁର । ଗତବର୍ଷ ମହାଜନ ଠାରୁ କରଜ ଆଣି ବଳଦ କିଣିଥିଲି ଯେ ବରଷେ ନ ହେଉଣୁ ମରିଗଲେ । କରଜ ସୁଝୁ ସୁଝୁ ଆମର ଦିନକାଳ ଗଲା ।

ସାଲିତେ ରାଜାନ୍ ଗାମେତିନ୍ ଉଡ଼୍ ଆନିନ୍ ପାନାଙ୍ ରିଡ଼ା ପାଙ୍ଗେତିନ୍ । ଞ୍ଚୋନ୍ ଲିବୁନ୍ ତିୟତାମ୍ ଆମାନ୍ ତାଙ୍‌ଲିୟାନ ଞ୍ଜୁଁଆ । କୁନମାନ୍‌ରାନ୍ ଗାମେ୍ତିନ୍ ଆମାନ୍ ଜାଡ଼ିତିନ୍ ପ ବିର୍‌ତିନ୍ । ସାଓ୍ୱୁକାରନ୍ ଆମ୍ବାରିଜ୍ ସରବାଞ୍ଚୋନ୍ ଆପାଙ୍‌ବିନ୍ ଆସାନ୍ ପ ଏତି ଗାମ୍‌ତିନ୍ ରାଜାନ୍ ଆସୁୟିମ୍‌ଡ଼ାଲେ ଲିସାଲେ ଗାମେ ତିନ ଡିୟନେ କାଲକାଲ୍‌ତିୟ୍‌ଡଙ୍ । ଆନିନ୍ ଗାମେତେନ ଏତେଡେନଞ୍ଚେଁନ୍ ଇନ୍‌ସାଲନାମ୍ ତନାନ୍‌ପଇଁ ଆନିନ୍ ଆଡ଼ଙ୍ଗା ଆମାନ୍ ଡ଼ିୟନେ ଆସୁଲୟୁମ୍ ଲାମାନ୍‌ଡ଼େନ୍ ଆନିନ୍ ଆପାନାଡୁ ଆମାନ ୟିରାଇ । ଆନ୍‌ସଲନ୍ ଗାମେତିନ୍ ଇଜା, ଆନିନ୍ ବ, କିତୁଙମାର୍ ବିନ୍‌ଡ କାନ୍ ଆତି ମାନ୍‌ରାନ୍ ବାତଙ ସେ ଅଗାଲେଦିନ୍ କାନ୍ ବିରନାନ୍ ରାଜାନ୍

ରାଜା କହିଲେ ଠିକ୍ ଅଛି । ସେ ସିନା କରଜ ଦେଲା , ମୁଁ ତୁମକୁ ବିନା କରଜରେ ହଳେ ବଳଦ କିଣିବାପାଇଁ ଟଙ୍କା ଦେବି । ଋଷି କହିଲା ତମେ ସତ କହୁଛ , ସାହୁକାରଙ୍କ ଭଳି ଜମି ସବୁକୁ ନେବାପାଇଁ ଦୟା ଦେଖାଉଛ ନା । ରାଜା ନରମ କଣ୍ଠରେ କହିଲେ , ତୁମ ସ୍ତ୍ରୀ ହେଉଛନ୍ତି ମୋ ଭଉଣୀ ତାକୁ ଏତେ କଷ୍ଟ ଦେଉଛ କାହିଁକି ? ଋଷିଟି ମଜାକିଆ କହିଲେ ତୁମର ଯଦି ଏତେ ଦୟା ତାଙ୍କ ଜାଗାରେ ତୁମେ ଆସୁନା !

ରାଜା ଏନେଗଇ କାଲ୍‌କାଲ୍ ବାରାନ୍ ଆଡାଡ୍‌ଜା ଆଡ୍‌ଲୁମାଡ୍ କାନଆସାନ୍ ଝାଡ଼ାବ୍ ଗାମ୍‌ଲେ ଅର୍‌ରନ୍ ଆନାବାଡୁଆଡ୍ । ଅର ବାରାନ ଆଞ୍ଚଁଡ୍‌ଲି । ରାଜାନ୍ ଆସିଙ୍ ଡାମ୍ ବାନ୍ ୟାର୍‌ନାଇତିନ୍ । ଅର୍‌ମାରାନ୍ ରାଜାନ୍ ଆୟିରେତିନ୍ ଆତିକି, ଆନସାଲନ୍ ଆଡ଼ଙ୍ ଗାମେତିନ୍ ଗିଜା, ବୁଞ୍ଚାଁଙ୍‌ନାମ୍ ଆବାରା, ବାରାନାମ୍ ଗିଜଲେ ।

ରାଜା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ ହଳ ଟାଣିବା ପାଇଁ । ରାଜା କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କେବେ କରିନଥିବାରୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ହଳ ବୁଲାଇ ପାରୁନଥିଲେ । ଗ୍ରୁଷ କାମ ସରିଗଲା । ରାଜା ନିଜ ଉଆସକୁ ଫେରି ଆସିଲେ । ଗ୍ରୁଷି ଜଣକ ରାଜା ଗଲାପରେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀକୁ କହିଲା ଦେଖ୍ ତୋ ଭାଇର କାମ, କଣ ନା ତୋ ପ୍ରତି ଏତେ ଦୟା, ଠିକ୍‌ରେ କାମ ମଧ ଜଣା ନାହିଁ ।

ଆସୁୟିମ୍, ଡାସ ବିଣ୍ଡ ବାରାନ୍‌ଜାନାଙ୍ ଆଗ୍ ଗୟେ । ଗାଡ୍ ଗାଡ଼ାନ୍ ଆୟାମ ଆଡୁଲାଇ ଉଆନ୍‌ତି ରାଜାନ୍ ଅରେତିନ, ତିତିଲିଡାନ୍ ମୁକୁତାନ୍ ତୁଙ୍‌ନାଇ ତିନ୍ ।

ଶେଷରେ ଫଳ ଅମଳ ସମୟ ଆସିଲା । ଯେଉଁ ଜାଗାରେ ରାଜା ହଳ କରୁଥିଲେ ସେଠାରେ ମୁକୁତା ସବୁ ବାହାରିଲା ।କୃଷକ ଏହା ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ତାହା ସ୍ତ୍ରୀକୁ କହିଲା ।

କାନ୍ ଆସାନ୍ କାନ୍ ମୁକୁତାନ୍‌ଜୀ ରାଜାନ୍ ଆଉଡ ତିୟ୍‌ଲାବିନ୍‌ଡେନ୍ ବାଙ୍‌ସା ଗାମ୍‌ଲେ ଅଗାନ୍ ଡିଲେଜୀ, ସିମିଲି ରାଜନ ଆମାଙ୍‌ବାନ୍ ଞାଁମ୍‌ଲେ ୟିରେଜୀ । ସାଡାଇ ସାରିଙ୍ ରାଜାନ୍ ଗିଜେତିନ୍‌ଜୀ । ଡ଼ ଆନିନ୍ ଗାଲାମାତିନ୍ । କାନ୍ ବାନାଗି ଅରମାରାନ୍ ଇତିନ୍ ଆସାନ ଆମାଙବାନ୍ ୟିରାଇତିନ୍ ।

ସେ କହିଲା, ରାଜାଙ୍କ କାନକୁ ଯଦି ଏକଥା ଯିବ, ତେବେ ଚୋର ହିସାବରେ ଆମକୁ ଧରି ଜେଲଖାନାରେ ପୁରାଇଦେବେ । ଏଣୁ ଏ ମୁକୁତା ଗୁଡ଼ାକ ରାଜାଙ୍କୁଦେଇ ଦେବାଟା ଠିକ୍ ହେବ । ଏ କଥା ସ୍ଥିର କରି ସ୍ୱାମୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଦୁହେଁ ମୁକୁତା ଧରି ରାଜନଅଁରକୁ ଗଲେ ।

ଅରମାରାନ୍ ବଇ ବଇ ରୁବ୍ମାଙ୍ଡ଼ାଲି । କାନ ଆତି ଆନ୍ସଲନ୍ ଆଡ଼ଙ୍କ ଅବ୍ଲିଙ୍ଗେତିନ୍ ସିମିଲି ରାଜାନ୍ ଆମାଙ୍ ଆଡୁଲେ ତାମସିଲେ କୁଡୁବ୍ ବିର୍ନାନ୍ ଅପୁଙ୍ଲେଜୀ ବାର ମୁକୁତାନ୍ କୁଡୁବାନ୍ ତିୟଲେ ସିଡ୍ଲେଜୀ । ରାଜାନ୍ ଆନିନ୍ଜୀ ଆଡ଼ିଙ୍ ଗାମେଦିନ୍ ଗାମେଡିନ୍ ବାନାଗି ଡ଼େଲାମ୍ ଆମାନ୍ ବାଙ୍ସାମାର୍ କାନ୍ ଆସାନ୍ ଞେଁନ୍ ମାନଇଁଡ଼ାମ୍ । ଆନ୍ସଲ୍ନାମ ତ ଞେନ୍ ତନାନ୍ଲାଇ । କାନ ମୁକୁତାନ ଆମ୍ବିନ୍ ଆତି, କାନ୍ ଆତି ତନାନ୍ ଞେଁନ୍ ଆଡ଼ଙ୍ ତିୟ୍ତାଇ । ତିନ୍ ଏତେଙ୍ ବିତିନ୍ ଡ଼ ବରାଅଙ୍ ତାଙଲିୟାନ୍ କାନ୍ସାତ୍ାନ୍ ଜାନାଙ୍ ତିୟେତିନ୍ ବାର୍ ଅରଜାନାବ୍ାନ୍ ଜାନାଙ୍ ତିଏତିନ୍ ଡ଼ ଆପ୍ପାୟେତିନ୍ ଜୀ । ଅରମାରାନ୍ ଡ଼ ଆନ୍ସଲନ୍ ମଇଁଲଗି ଆନିନ୍ଜୀ ଡ଼ାମାନ୍ ଆସିଇଙ୍ କାନ୍ ୟାର୍ଲିନ୍ଜୀ ।

ସ୍ୱାମୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଦୁହେଁ ରାଜାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ପ୍ରଣାମ କଲେ ଏବଂ ସବୁକଥା କହିଲେ ତାପରେ ମୁକୁତାସବୁକୁ ରାଜାଙ୍କୁ ଦେଇଦେଲେ । ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ତୁମେ ଗରିବ ହେଲେ କଣ ହେବ, ତୁମର ସଚ୍ଚୋଟ ପଣିଆ ଓ ରାଜ ଭକ୍ତି ପାଇଁ ମୁଁ ବହୁତ ଖୁସି, ତୁମ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ତ ମୁଁ ଭଉଣୀ କରିଛି । ଏ ମୁକୁତା ସବୁ ତ ତୁମର । ମୁଁ ଉପହାର ସବୁ ଫେରାଇ ଦେଉଛି କହି ରାଜା ଅନେକ ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ ଦେଲେ ଏବଂ ହଳେ ବଳଦ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କୃଷି ଉପକରଣ ଜିନିଷ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଘରକୁ ପଠାଇ ଦେଲେ । କୃଷକ ଓ ତା ସ୍ତ୍ରୀ ମନ ଆନନ୍ଦରେ ଘରକୁ ଫେରିଲେ ଓ ସୁଖରେ ରହିଲେ ।

ଗୁଲଜି ବୁୟାଁଙ୍ ଆକାତାବିର୍
(ସାତ ଭାଇର ଗଳ୍ପ)

ବମାନ୍‌ରା ଆଗୁଲଜି ଡାଙ୍ଗଡାଅନାନଜି ବାର ଆବଇ ଡାଙ୍ଗଡିଅନାନ୍ ଡାକୁଲି । ତୁଡ୍‌ରୁ ମାନରା ଆଡ଼ାଙ୍ଗଡ଼ାଲେଜି ଆସାନ୍ ସିଡରୁଙ୍ଗଲିନ୍‌ଜି। ଆଉଆନଜି କାର୍‌ରାନ୍ ଆସାନ୍ କାଞ୍ଜିଁଲି । ବାରାନ୍ ଆୟାମାନ୍ ଆଡୁଆଇତିନ୍ । ବିଣ୍ଡ଼ବ୍ରାରା ଜ୍ଞାବନ୍‌ଜି ଇତିଜା ଆଗାସା। ତାଲାଇବା ବଇଜାନ୍ ଆ ଅନାନଜି ଅଡଉଙ୍ ଇରତେବାନ୍ ଇଂସାନ୍ ରା-ଅଙ୍ଗାନ୍ ବା ସ୍ନାଇସାଇ ଡାଗି ବ୍ରାରା ଜ୍ଞାବାନଜି ତୁଲାଇବାନ୍ ସ୍ରିଙ୍ଗ ଆପାଙ୍ଗବିନ୍ ଆସାନ୍ ଅବପୋଡେତିନ୍‌ଜି । ତୁଡରୁ ବୁଞ୍ଜାଁଙ୍ଗାନଜି ଡ଼ାଉନ୍ ଏନ୍‌ଜୁମାନ୍ ଞାଁମ୍‌ଲେ ଆୟିରେନଜି ଆଡ୍‌ନାଙ୍ଗ୍ ଆସାନ୍ନା ବୁଞ୍ଜାଁଙ୍ଗାନ୍‌ଜି ଜ୍ଞାଙ୍ଗ ଆନିନ୍‌ଜି ଆଇୟବିନ୍ ଆସାନ ଅସ୍‌କାଇ ନେତିନ୍ । ଆସୁଡ଼ା ବୁୟାଁଙ୍ଗାନ୍‌ଜି ଆସାନ୍ନାବୁଞ୍ଜାଁଙ୍ଗାନ୍ ଇୟଡଙ୍ଗାଇ ଗାମଲେଜି ।

ଜଣକର ସାତ ପୁଅ ଓ ଗୋଟିଏ ଝିଅ ଥିଲା । ଛଅ ଜଣ ଭେଣ୍ଡିଆ ହେବାରୁ ବାହା ହେଲେ । ବାପା ଅତି ବୁଢା ହେବାରୁ ମରିଗଲେ । କାମ କରିବାର ସମୟ ଆସିଲା । କିନ୍ତୁ କାମ ସାମଗ୍ରୀ କିଛି ନାହିଁ । ବୁଢୀ ମା ପୁଅମାନଙ୍କୁ ଲଙ୍ଗଳ, ଇଷ, ଜୁଆଳି ଆଉ ଗୃଷ ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକ ଜିନିଷ ବଣକୁ ଯାଇ ଆଣିବା ପାଇଁ କହିଲେ । ଛଅ ଭାଇ କଟୁରୀ, ଟାଙ୍ଗିଆ ଧରି ଯିବା ସମୟରେ ସାନ ଭାଇ ମଧ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲା ।

କୁଡୁବ୍ ବାରାନ୍ ତାକୁଡ୍‌ଲି ଆରାନ୍‌ଜି ସିଙ୍ଗାନ୍ ଆଡୁଆଇଜେତିନ୍ । ଆତିକି ଆସୁଡା ବୁଞ୍ଜାଁଙ୍ଗାନଜି ଆଡ଼ଡ଼ିନାଡହି । ପାସିଜାନ୍ ଗାମେତିନ୍, ଗୁୟୁଡ଼ିତିର୍, କାନ୍ଧାଲିତିର୍ ୟିରାଇତି, ବୁଞ୍ଜାଁଙ୍ଗାଞ୍ଜେନହି ଗ୍ନୁମ୍ ତେଲିଙ୍ଗାନ୍ ଡିସାନ୍ , ଡିସାଲିଙ୍ଗାନ୍ ସ୍ରିଂଙ୍ଗ୍ ଡାୟେଲେ ୟିରାଇତିଜି ଗାମଲେ କାନିନାନ୍ କିନେତିନ୍ । ଆନ୍ତାତାବ୍‌ଡ଼ଙ୍ଗ୍ ଗ୍ନୁରାନ୍, ରାଙ୍ଗିନ୍ ବାର୍ ଆରେଲାନ୍ ୟିରାଇତିନ୍ । ରାଙ୍ଗିନ୍, ଗ୍ନୁରାନ୍, ଆଡେଲିନବାତତି କୁଡଡୁବାନ୍‌ଜି ଡିଲିନ୍‌ଜି । ଗି ଲେଜି ଡ ଆନସାନାବ୍ ଆରାନ୍ ସାତତା ଡାକୁଲି । ଆସାନ୍ନା ବୁଞ୍ଜାଁଙ୍ଗାନ୍‌ଜି ଅଡଙ୍ଗ ଓ୍ୱାଲେଜି ଆରାନ୍ ଉଆନ୍ ୟିରେତିଡ୍ । ଆସାନ୍ନା ବୁଞ୍ଜାଁଙ୍ଗାନ୍ ଗାମେତିନ ଆନ୍ଧିନ୍ ଆଡିମାଡାଲବିନାନ୍ ଆଡନାଙ୍ଗ ଞ୍ଜେଁନ ଆରାନ୍ ଇଡାନ୍ ଇଡ୍‌ଲ ସାବ୍‌ଲେ ସିଂଙ୍ଗାନ୍ ଆବାଡୁଲେ । କୁଡ ଡୁବାନ୍‌ଜି ରୁବ୍ ମାଙ୍ଗ୍ ଡାଲିଜି, ସିଂଙ୍ଗାନ୍ ଡାୟାରଲେ ୟିରେଜି ।

ସାନ ଭାଇ କହିଲେ ହେ ପ୍ରଭୁ "ମୋହର ଭାଇନାମାନେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦୁନିଆ ଦେଖନ୍ତୁ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଗଛ କାଟିବି "ଆଉ କାଠ ଛାଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଉଈମାନଙ୍କୁ ଓ ଛାଞ୍ଚିବା କାଠ ଘରକୁ ନେବାପାଇଁ ପିମ୍ପୁଡ଼ିମାନଙ୍କୁ କହିଲା । ସବୁକାମ ସରିଗଲା । କାଠ ସବୁ ଘରକୁ ପହଞ୍ଚିଲା କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନେ ଉଠିନାହାନ୍ତି । ପିଲା କହିଲା । ପବନ ବର୍ଷା ଆସୁ ମୋର ଭାଇମାନେ ସ୍ୱପ୍ନର ଦୁନିଆରୁ ଫେରି ଆସନ୍ତୁ ବୋଲି ଗୀତ ଗାଇଲା । ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବର୍ଷା, ପବନ ଓ କୁଆପଥର ପଡ଼ିଲା । ବର୍ଷା ପବନ ହେବାରୁ ସମସ୍ତେ ଉଠିଲେ । ଦେଖିଲେ କାଠର ଚୋପାଗୁଡିକ ଅଛି । ସାନ ଭାଇକୁ ପଚାରିଲେ କାଠ କୁଆଡେ ଗଲା ବୋଲି । ସାନଭାଇ କହିଲା-ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୋଇ ଗଲା ପରେ ମୁଁ କାଠହାଣି ଛାଞ୍ଚି ଘରକୁ ନେଇଗଲି । ସମସ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ, ଘରକୁ ଫେରିଗଲେ ।

ଡେଲିଜାନାଡଂ ପାସିଜାନ୍ ସାନେତିନ୍ଜି । କୁଡୁବାନ୍ଜି ଡୁଲାବାନ୍ ଆଡୁଲେଜି, ଆରାନିବାନ୍ ଇଡ୍ବିନ ଆସାନ୍ ସୁସୁଲେଜି । ଆସୁଡ଼ା ବୁଞ୍ଜାଁଙାନ୍ଜି ବତ୍ରା ବାଗୁତ୍ରା ଇଡ୍ଲେନ୍ଜି ଅତିକି ମାଙାଲେ ଗବ୍ଲେଜି । ଆସାନ୍ନା ବୁଞ୍ଜାଁଙାନ୍ଜି ଅସନ୍ନାବୁଞ୍ଜାଙାନ୍ ଆଡଙ୍ ଗାମଲେଜି ଆସାନିନପ ଆମାନ୍ ଇୟଲାଇ ଜାଇ ଆରାନିବାନ୍ ଆଇଃଡା । କୁନ୍ ଆୟାମ୍ ଲିଙାନ୍ ଆସାନ୍ନା ବୁଞ୍ଜାଁଙାନ୍ ଞେଁନ୍ ଆରାନିବାନ୍ ଇଡତାଇ ଅମ୍ବିନ୍ ଲୁଲୁନାବା ଗାମଲେ ଅବପୋଙେତିନଜି । ଆସୁଡ଼ା ବଞ୍ଜାଁଙାନ୍ଜି ଲୁଲୁନାତା ଲୁଲୁନାତା ଡ଼ିମାଡ୍ଲିନ୍ଜି । ଆସାନ୍ନା ମାରାନ୍ ଗାମେତିନ୍ ଏ କିତୁଙ୍‌ ‌‌‌‌‌‌‌, "ବୁଞ୍ଜାଁଙ୍ ଞେଁନ୍ଜି ଗ୍ନୁନମତେଲିଙାନ୍ ତିସାନ ଗିଜେତିଜି । ଡ ଞେଁନ୍ ଆରାନ୍ ଉଡତାଇ କୁନ୍ ଆତିକକି ଆନିନ୍ ଆରାନ୍ ଆସାବବିନ୍ ଆସାନ୍ ତାରମାଲାନ୍ଜି ଆଡଙ୍ ବାଞେଁତିନ୍ । ବାର ଆଗାଡିଲେ ଆନସାନାବ୍ ଆରାନ୍ଜି ଆପାଙ ପାଙ୍ବିନ ଆସାନ୍ ମୁଇଡାନଜି ଆଡଙ୍ ବାଞେଁତିନ୍ ।

ବଡ଼ ଭାଇମାନେ ତାଙ୍କ ସାନ ଭାଇକୁ ନ ଆସିବା ପାଇଁ କହିଲେ । ତଥାପି ସାନ ଭାଇ ତାଙ୍କ ସହିତ ଗଲେ । ସମସ୍ତେ ବଣରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ତାହାପରେ ଗଛମୂଳ ହାଣିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ବଡ଼ ଭାଇମାନେ ଥରେ ଦୁଇଥର ହାଣିଲା ପରେ ହାଲିଆ ହୋଇ ବସିଲେ । ସାନ ଭାଇକୁ ବେକାରେ ଆସିଲ କି ବୋଲି କହି ଗଛମୂଳ ହାଣିବା ପାଇଁ କହିଲେ । ସେହି ସମୟରେ ସାନଭାଇ ମୁଁ ଗଛକୁ କାଟିବି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ରାମ ନିଅ ବୋଲି କହିଲା । ବଡ଼ ଭାଇମାନେ ବିଶ୍ରାମ ନେଇ ଶୋଇପଡିଲେ ।

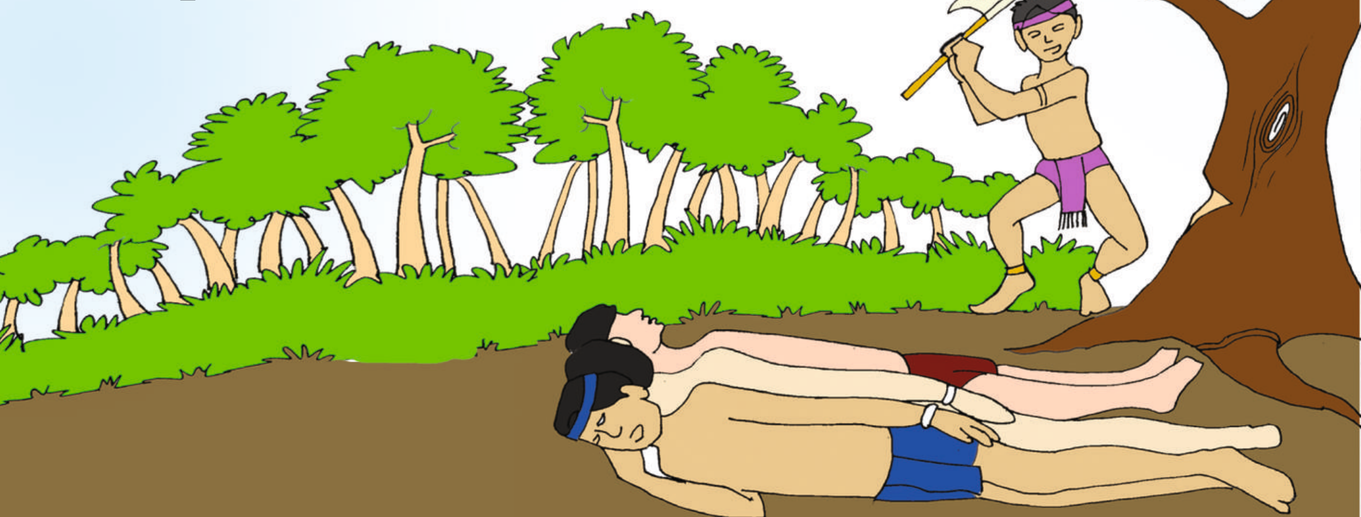

ବାଗୁ ଅଙ୍ଗେରନାନ୍ (ଦୁଇ ପୁତ୍ର)

ବଗର୍ଜାଙ୍ଗ୍ ଲିଙ୍ଗାନ୍ ତାଲାଇବାନ୍ ଡ ବାଗୁ ଆଙ୍ଗେରଅନାନ୍ ଡାକୁଲି । ସିମିଲିନଜକାନି ବାଗୁ ପାସିଜାନ୍‌ଜି ଆଡଙ୍ଗ୍ ବଇବଇ ତିମ୍‌ୟିମ୍‌ଲେଜି । ଆସୁଢ଼ା ଞାଁଙ୍ଗାନ୍ ସାରବା, ଗୁଡାଙ୍, ବାରୁଲିଙ୍ଗାନ୍ ଅର୍‌ରବାରାନ୍ ଲୁମେତିନ୍ । ଆସାନ୍ନା ଅନାନ୍ ଇସ୍କୁଲାନ୍ ୟିରେତିନ୍‌ା ସାରାବା, ଗୁଡାଙ୍ଗାନ୍ ଆତେଙ୍ ଡାକୁଲିନ୍ ଆସାନ୍ କାମ୍ଧାରି ମାରାନ୍‌ଜି ଜାନାଙ୍ଗ ଡାକୁଏତିନ୍ ।

ଏକ ଗାଁରେ ବୁଢ଼ାବୁଢ଼ୀ ଦି ଜଣ ଓ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ପୁଅ ଥିଲେ । ବୁଢ଼ାବୁଢ଼ୀ ଦୁଇ ପୁଅଙ୍କୁ ବହୁତ ସ୍ନେହ କରୁଥିଲେ । ବଡ଼ ପୁଅ ପିଲ, ବାଡ଼, ଡଙ୍ଗର, ଗୃଷ କାମ କରୁଥିଲା । ସାନ ଭାଇ ସ୍କୁଲକୁ ଯାଉଥିଲା । ବିଲ ବାଡ଼ ଅନେକ ଥିବାରୁ କାମ କରିବା ପାଇଁ ଲୋକ ରଖିଥିଲେ ।

ଏନେଗଇ ଆସିଇଙ୍ଲିଙ୍ଗାନ୍ ଆନିନ୍ଜି ଡ କାମ୍ବାରି ବଇବଇ ମାନଅଇଁ ବାତେ ଡାକୁଲେଂଜି । ଏନେଗଇ ଡେଆତା ଡେଆତା ଆସାନ୍ନାଅନାନ୍ ଡାଙ୍ଗାଡାଲି ସାଲିତେନ୍ ଆନିନ୍ ଆଇଡ୍ସୁମ ଡାମାନ୍ ବାତି ବାରାନଜି ଲୁମେତିନ୍ । ଆଭଆନ୍ କାନ୍ଆତି ଗିୟଲେ, ଆନିନ୍ ଅଡଙ୍ଗ ଗାମେତିନ୍ ଅ-ଅନ୍ ନାମି ଞ୍ଜେଁନ୍ ଡାଜିଙ୍ଗାନ୍ତି ଡିନ୍ନା ଗିଜ୍ତାମ୍, ଆମାନ୍ କିନଲ୍ଲିଙ୍ଗାନ୍ ମନାନାମ୍ ଆତିୟେ, ବାର୍ କାକୁନାମ୍ ସଇଜ୍ ଇତିଜାଆବାରା ଆଡ୍ସାୟାମେ ।

ଏହିପରି ସେମାନେ ଘରେ କବାରି ମାନଙ୍କ ସହ ଆନନ୍ଦରେ ରହୁଥିଲେ । ଏ ପ ରି ହେଲା ଉତ୍ତାରେ ସାନ ପୁଅ ଭେଣ୍ଡିଆ ହେଲା, ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା । ବାପା ଏହା ଦେଖି, ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ମୁଁ କେତେ ଦିନ ହେବ ଦେଖୁଛି, ତୁମେ ପଢାରେ ମନ ଦେଉନାହଁ, ଆଉ ତୁମ ବଡ଼ ଭାଇକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁନାହଁ ।

ସାଲତେ ଆୟାଙାନ୍ କାନ୍ ପାସିଜାନ୍ ରାବବିର୍‌ରେ ଗାମେତିନ୍ ଆନିନ୍ ସାନ୍ନା ପାସିଜ୍‌ଏତ୍‌ତିଲେ ଗାମ୍‌ଡଙ । ସାଲେତେ ପାସିଜାନ୍ ଅଉଆନ୍ ଆଡଙ୍ ଗାମେତିନ୍, ଞେଁନ୍ ଇତିନ୍ ଲୁମ୍‌ତାଇ, କୁନ୍ ଆପ୍‌ସେଲେ ବୁତିଜା ଆଅବ ଲିଙ୍‌ଡଙିଞ୍ ଞେଁନ୍ ଇତିନ୍‌ତି ସାନାଇ ସାଇଜ୍‌ତିଇଁବା। ଞେଁନ୍ ତେଡ୍‌ନେ ଆମ୍‌ବେନ୍ ଅାଂପାରା ଡାକୁନାବିନ୍ ଆଡ୍‌ନିଡ୍‌ସୁମିଞ୍ଁ । ତାନୁବ୍ ଞେଁନ୍ ତିଇଁବା ଗାମ୍‌ଲେ ରୁଡେନେତିନ୍ । ଆୟାଙାନ୍ ଡ ଆଉଆନ୍ ମାଲେଡା, ମାଲ୍‌ଗୁଡା ଡେଲିଜି । ଆୟାଙାନ୍ କୁନ୍ ଡ଼ାଙ୍ଗାଡ଼ାନ୍ ଆଡଙ୍ ସାଡ୍‌ୟିମ୍‌ବିନ୍ ଇତ୍‌ସୁଯେତେନ୍ । ବିଣ୍ଡ ଆଡ୍ ରାପ୍‌ତିଆଡ୍ ,ଡ ଆନିନ୍ ଆତାନୁବାନ୍ ପାଡ୍‌ଲେ ଡ଼ିସାନ୍

ସେତେବେଳେ ମାଆ ସାନ ପୁଅ ପକ୍ଷ ରଖି କହିଲେ, ସେ ସାନ ପିଲା ସେମିତି କୁହ ନାହିଁ ସାନ ପୁଅ ବାପାକୁ କହିଲା, ମୁଁ ଯାହା କରେ ତାହା ପାଇଁ କେହି କିଛି କୁହନାହିଁ ମୋତେ ଯାହା ଦରକାର ତାହା ଦିଅ । ମୁଁ ତୁମ ସହିତ ରହିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରୁନାହିଁ । ମୋହର ଭାଗ ଦିଅ ବୋଲି ଗଣ୍ଡଗୋଳ କଲା । ମାଁ ଓ ବାପା ମନରେ ଦୁଃଖ କରି କାନ୍ଦିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ମାଁ ତାଙ୍କ ସାନ ପୁଅକୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । କିନ୍ତୁ ପାରିଲେ ନାହିଁ, ସାନ ଭାଗନେଇ ଅନ୍ୟ ଦେଶକୁ ପଳେଇଲା । ଖରାପ ସାଂଗରେ ପଡି ସବୁ ଟଙ୍କା ପଇସା ସାରିଦେଲା ।

ଡ଼ିସାଲିଙାନ୍ ଆତେଙ୍ଗ୍ ଡ଼ାଙ୍ଗାଡ଼ାନ୍ ଜି ବାତି ଗାଡ଼ିଲେନ୍ ଡ ତାସ, ଆଣ୍ଡିନାଲିଙାନ୍, ସିନିମା ଗିଜ୍‌ଲିଙାନ୍ , ତାନାଡାଇ ଜାନାବ୍‌ଲିଙାନ୍ ଆତାଙ୍କାନ୍ ଆଞ୍ଜିଁଡ଼୍‌ଲେ । ଆତି କି ବଇ ବଇ କାଲ୍ କାଲ୍ ଡେଲିନ୍ ଆସାନ୍ କୁନ୍ ଡିସାଲିଙାନ୍ ବମନ୍‌ରା ଆକାମ୍ବୁନ୍ ଗୁପାବେନ୍ ଆସାନ୍ କାମ୍ବାରନି୍ ଡାକୁନେତିନ୍ । ବିନ୍‌ଣ୍ଡ ଗାଗାନାନ୍ ଜାନାଙ୍ ଞାଁଡାବ୍ ଆଡ୍‌ଞାଁଙାଡ୍ । ସାଲିତିନ୍ ଆନିନ୍ ଅଗାଣ୍ଡିଲେ, ଉଆଞ୍ଜେଁନ୍ ଆସିଙ୍‌ଲିଙ୍ ଆତେଙ୍ ବାମ୍ବାରି ମାରାନ୍ ଡାକୁ । ଅ । ନି ନ୍ ଜି ଗାଗାନାନ୍ ଇତଜା କାଲ୍‌କାଲ୍ ତିଡ୍ । ଆଡାନୁକ୍‌ଲା ଜି-ଇଃନ୍ ବାତ୍‌ତି ସି-ଇଙାନ୍ ୟାରନେତିନ୍ । ଆଭଆନ୍ ଆୟାଙାନ୍ ଆଡଙ୍ ଡ୍ବାବ୍ବାଡାନ୍ ଗାରେତିନ୍ । ବାର୍ କୁଡ୍‌ଡୁବ୍ ବାରାନ୍ ଲୁମ୍ ତାଇ ଗାମେତିନ୍ । ଆନ୍ତାତିକ୍‌କି କୁଡ୍‌ଡୁବାନ୍‌ଜି ମାନଞ୍ଜାଁ ବତ୍‌ତ ଡକୁଲିନ୍‌ତି ।

ବହୁତ କଷ୍ଟ ହେଉଥିବାରୁ ସେହି ଦେଶରେ ଜଣକର ଘୁଷୁରୀ ଚରାଇବା ପାଇଁ କବାରି ହୋଇ ରହିଲା ।ଠିକ୍ ସମୟରେ ଖାଇବା ପାଇଁ ପାଇଲା ନାହିଁ । ସେତେବେଳେ ସେ ମନେ ପକାଇଲା, ବାପାଙ୍କ ଗୃହରେ ଅନେକ କବାରି ଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଖାଇବାରେ କିଛି ଅଭାବ ନାହିଁ । ମନ ଦୁଃଖ କରି ଘରକୁ ଫେରିଲା ବାପା ମାଁଙ୍କୁ କ୍ଷମା ମାଗିଲା ଓ ସବୁ କାମ କରିବ କହିଲା । ତାପରେ ସମସ୍ତେ ଖୁସିରେ ରହିଲେ ।

ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଗୀତ

ଜାବା ଗାଡ଼ିଙ୍ ଜୀ, ଜାବାଲା ସାଙ୍ଗଜୀ,
ଆୟାମାନ୍ ଲା ଡେଲି ଆୟାମାନ୍ଲା ଡେଲି
ଆର୍ଗାଡ଼ିଲେ ଆଇବା, ସ୍କୁଲାନ ଆୟିଙ୍ଜୀ
ଆର୍ଞାମ୍ସିଲେ ଆଇବା, ଞାଙ୍ନାବାନ, ବୁଞାଙ୍ଜୀ
କାତାନ୍ ପେନାନ୍ ଞାମ୍ଲେ ଜାବାଲା ଆୟିର୍ବା,
କାମ୍ବଲାନ୍ ଡନ୍ସିଲେ ଆନ୍ଲେନ୍ ଲାଆୟିର୍ବା,
ଞାଙ୍ନାବାନ୍ ଇୟ୍ଲେ ବୁଡ଼ିମାର୍ ଆଡେବା
କିନଲ୍ବାନ୍ ଇୟ୍ଲେ ଗାଲାମ୍ ମାର୍ ଆଡ଼େବା ।

ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଗୀତ
(ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ)

ଆସ ସାଙ୍ଗ ଆସ ସାଥୀ ସମୟ ହେଲାଣି ।
ସାଙ୍ଗ ହୋଇ ଆମେ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଯିବା,
ସାଥୀ ହୋଇ ଆମେ ସ୍କୁଲକୁ ଯିବା,
ଆମ କଲମକୁ ଧରି ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଯିବା,
ପୁସ୍ତକ ଧରି ଆମେ ସ୍କୁଲକୁ ଯିବା,
ପାଠ ପଢ଼ିବା ବଡ଼ ଲୋକ ହେବା,
ବିଦ୍ୟା ଅର୍ଜନ କରି ଜ୍ଞାନୀଲୋକ ହେବା ।